

1 חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 18), התשמ"א-1981

(תיקוני החוק העיקרי).

8. הוראות מעבר

(תיקונים: התשמ"ג, התשמ"ד)

(א) חוק זה יחול על בעל כמשמעותו בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961, של מקרקעין הנמצאים בתחום תכנית אשר אושרה קודם תחילתו, אך לא יותר משש שנים קודם תחילתו, או הגובלים עמו, אם התכנית אושרה בעת שהמקרקעין היו בבעלות או בחכירה לדורות בידי אותו בעל ובלבד שטרם בוצעה בהם כל הבניה וטרם נעשה בהם מלא השימוש כפי שהותרו לראשונה בתכנית כאמור; ואולם לענין האמור בסעיף זה, יובאו בחשבון, לענין ההשבחה, רק אותן זכויות לפי התכנית, אשר טרם נוצלו ערב תחילתו של חוק זה; לענין הבעלות או החכירה לדורות בעת אישור התכנית, דין מי שהועברו לו זכויות במקרקעין מכוח דין או ללא תמורה, כדין המעביר.

(ב) על חיוב בהיטל לפי סעיף קטן (א), ניתן לערער בפני בית משפט השלום שבאזור שיפוטו נמצאים המקרקעין, תוך 45 ימים מהיום שבו הודעה ההחלטה שעליה מערערים, בנימוק שהחיוב אינו סביר בנסיבות הענין ואין זה מן הצדק להטילו; בית המשפט רשאי לאשר את החיוב, לבטלו או להפחיתו, הכל כפי שייראה לו צודק; על ערעור לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 14(ד) של התוספת השלישית לחוק העיקרי.

(ג) מס השבחה שסכומו נקבע על פי פקודת בנין ערים, 1936 (להלן - הפקודה), לפני תחילתו של חוק זה, בין בהסכם, בין בפסק בוררות ובין בפסק דין סופי של בית משפט, ייחשב כהיטל השבחה על פי החוק העיקרי; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מתקפם של הסדרים לתשלום שנעשו עקב קביעת המס כאמור.

(ד) מי שחייב בהיטל השבחה לפי הוראות סעיף זה לא יהיה זכאי לטעון שחלף המועד שנקבע בפקודה לדרישת תשלום מס השבחה.

(ה) לגבי מקרקעי ישראל כמשמעותן בחוק-יסוד: מקרקעי ישראל, שלא הוכרו בחכירה לדורות, יהא מינהל מקרקעי ישראל רשאי להאריך, עד יום ח' בטבת התשמ"ד (1 בינואר 1985) את ההסדר בדבר התשלומים לרשויות מקומיות שהיה קיים לפני יום התחילה האמור, ותשלומים אלה יבואו לכל דבר במקום היטל השבחה לגבי מקרקעין כאמור.

מנחם בגין

יוסף בורג

ראש

הממשלה

שר הפנים

יצחק נבון

[1].[ס"ח 1018](#), התשמ"א (8.4.1981), עמ' 190.

תיקונים:[ס"ח 1071](#), התשמ"ג (4.1.1983), עמ' 28 (תחילת התיקון ביום 1.7.1981);

[ס"ח 1118](#), התשמ"ד (7.6.1984), עמ' 146.

//